

Phẩm 18: TRỜI THA HÓA TỰ TẠI ĐƯỢC THỌ KÝ

Bấy giờ có Thiên vương Tha hóa tự tại cầm đầu cùng quyến thuộc tám mươi na-do-tha chúng trời Tha hóa tự tại thấy A-tu-la, Câu-lâu-la, Long nữ, Long vương, Cửu-bàn-trà, Càn-thát-bà, Dạ-xoa, Khẩn-na-la, chúng trời Hư không hành, Tứ Thiên vương, chúng trời Dao-lợi, chúng trời Dạ-ma, chúng trời Đâu-suất-đà, chúng trời Hóa lạc... cúng dường Phật được thọ ký, họ đều vui mừng hớn hở, vừa lòng, khác miệng đồng lời bạch Đức Phật:

–Bạch Thế Tôn! Thật tế mà chúng trời Hóa lạc đã nói, chúng con còn chẳng thấy thiệt hướng là thấy tế. Vì sao? Bạch Thế Tôn! Nếu thấy thật mới được nói là thấy tế. Vì sao? Người ấy hành nơi hai chỗ. Nếu thiện nam, thiện nữ, người ở nơi thừa như vậy phải vì họ nói hai thứ pháp ấy. Hai pháp ấy không phải chân cảnh giới.

Bạch Thế Tôn! Nếu thiện nam, thiện nữ ở nơi pháp không hai mà chẳng tin chẳng nhập, dù người này có phát tâm trông được Bồ-đề, phải biết người này đi sai đường. Vì sao? Vì nơi Bồ-đề chẳng phải đường đi.

Bạch Thế Tôn! Nếu có chúng sinh cầu Bồ-đề, người ấy chẳng thấy có một pháp được giác ngộ. Vì sao? Vì không có chút pháp gì có thể được giác ngộ Vô thượng Bồ-đề.

Bạch Thế Tôn! Pháp ấy chẳng phải quá khứ, chẳng phải vị lai, chẳng phải hiện tại, chẳng phải hữu vi, chẳng phải vô vi, chẳng phải có, chẳng phải không, chẳng phải có thể hay, chẳng phải có thể biết, chẳng phải có thể xả, chẳng phải có thể tu, chẳng phải có thể chứng. Nói là Bồ-đề ấy, pháp đó chẳng cùng pháp khác làm đối trị. Pháp khác cũng chẳng cùng pháp đó làm đối trị. Vì sao? Pháp đó chẳng tạp phiền não, chẳng rời phiền não, pháp thể chẳng thể nắm bắt được, vì tánh tự là.

Pháp này chẳng đối trị cùng pháp đó, pháp đó cũng chẳng đối trị cùng pháp này. Vì sao? Vì tất cả các pháp đều là tướng vậy. Vì thế nên pháp đó chẳng phải có thể biết, có thể hay, có thể xả, có thể tu, có thể chứng.

Bạch Thế Tôn! Sắc sinh ấy là tướng sinh, nó cũng chẳng phải có thể biết, có thể hay, có thể xả, có thể tu, có thể chứng. Thọ, tưởng, hành và thức cũng như vậy.

Bạch Thế Tôn! Sắc diệt ấy là tướng diệt, nó cũng chẳng phải có thể biết, có thể hay, có thể xả, có thể tu, có thể chứng. Thọ, tưởng, hành và thức cũng như vậy.

Bạch Thế Tôn! quá khứ ấy là tướng quá khứ, nó cũng chẳng phải có thể biết, có thể hay, có thể xả, có thể tu, có thể chứng. Vị lai và hiện tại cũng như vậy.

Bạch Thế Tôn! Hữu vi ấy là tướng hữu vi, nó cũng chẳng phải có thể biết, có thể hay, có thể xả, có thể tu, có thể chứng. Vô vi ấy cũng như vậy.

Bạch Thế Tôn! Như vậy, cho đến được nhiếp nơi ấm, được nhiếp nơi quá khứ, vị lai, hiện tại; được nhiếp nơi hữu vi, vô vi; tất cả các pháp ấy đều chẳng thể nắm bắt được. Vì chẳng thể nắm bắt được nên tất cả pháp ấy chẳng phải có thể biết, có thể hay, có thể xả, có thể tu, có thể chứng.

Bạch Thế Tôn! Nếu có thiện nam, thiện nữ như vậy vì cầu Bồ-đề phát tâm tu hành, họ đều gọi là người an trụ Bồ-tát thừa.

Tám mươi na-do-tha chúng trời Tha hóa tự tại đều nói pháp của mình đã biết xong, đồng nói kệ tán thán Đức Phật:

*Thế Tôn khéo nói tận hữu biên
Vĩnh viễn chẳng thọ thân sáu đường
Người đời vô trí sợ sinh tử*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Phát tâm muốn qua bờ tử sinh.
Thế các ám ấy chẳng nắm bắt
Bởi tánh tướng ám vốn tự không
Tất cả pháp không đều không tướng
Vì thế các pháp lìa đối trị.
Tự thế tức không chẳng có vật
Không có thể biết và xả, tu
Cũng lại chẳng phải pháp được chứng.
Như Lai nói hữu tức phi hữu
Tướng cầu Bồ-đề chẳng nắm bắt
Các pháp trợ đạo cũng như vậy.
Lấy tâm cầu Phật chẳng nắm bắt
Tướng Bồ-tát tìm cũng chẳng được
Nắm chặt các tướng hạng ngu si
Bọn họ trông được ngộ Bồ-đề
Chấp lấy tướng cảnh giới điên đảo
Chẳng phải đi đúng Bồ-đề đạo.
Nhập Phật cảnh giới lìa các tướng
Gọi là người trí hành đúng pháp.
Lìa xa các tướng và không tướng
Cũng lìa nơi không và chẳng không
Người này ngộ được đạo Vô thượng.
Chẳng phải cảnh giới của ngoại đạo
Là cảnh Thanh văn chẳng thể biết
Chẳng phải Duyên giác có thể đến.
Tâm được giải thoát tịnh vô cấu
Pháp ấy La-hán được tương ứng
Và cùng tất cả Bích-chi-phật
Chẳng phải cảnh của trí tuệ họ.
Câu ấy chẳng phải tướng tâm biết
Người tu thiếu Không cũng chẳng hiểu
Nếu có ai hiểu Không, nói Không
Cũng nói các pháp không tự tánh.
Họ thọ Phật giáo không chê bai
Đây gọi là khéo tu không tịch
Ngộ được đạo Bồ-đề khó ngộ
Với họ Phật là Chân Đạo Sư.
Khen Phật Lương Túc Thế Tôn rồi
Liên được vô lượng các công đức
Hồi hướng cho tất cả quần sinh
Thành Phật giác ngộ người chưa ngộ.

Đức Phật biết Thiên vương và tám mươi na-do-tha trời Tha hóa tự tại sinh lòng tin
ưa sâu rồi, vì muốn cho đại chúng thêm lớn căn lành nên hiện mỉm cười.

Tuệ mạng Mã Thắng nói kệ hỏi Phật:

Lương Túc Thế Tôn hiện mỉm cười

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Vì biết Tha hóa tin sâu vậy
Phật chưa tuyên nói nhân duyên cười
Ngưỡng mong Như Lai giải thích cho.
Đại Thánh hôm nay chẳng không nhân
Mà hiện tướng mỉm cười hy hữu
Mong Phật nói rõ duyên có ấy
Dứt trừ nghi hoặc cho đại chúng.
Vì thấy Thế Tôn hiện mỉm cười
Nên nay chúng hội đều hoài nghi.
Đáng thương mến tất cả thế gian
Ngưỡng mong giải bày nói rành rẽ
Chúng hội thấy đều ngược sinh tử
Chấp tay cung kính cầu Niết-bàn
Vớ có Phật cười đều hoài nghi
Đáng Vô Ngại Thuyết xin trừ dứt.
Đại chúng đều tin pháp của Phật
Tâm được hiểu rõ là chấp trước
Đều có tâm tin sâu tôn trọng
Lành thay! Mâu-ni xin nói rõ.
Dũng mãnh tinh tấn nơi Phật pháp
Lìa xa lưới nghi lên đường Thánh
Tất cả chư Phật đi đường này,
Vì thế xin trừ nghi cho chúng.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn nói kệ đáp Tỳ-kheo Mã Thắng:

Ông vì thương xót cho đại chúng
Nói kệ hỏi Phật thật phải thời
Đầy đủ biện tài, phương tiện xảo
Mới hay hỏi được nghĩa mỉm cười.
Do hỏi Như Lai tướng mỉm cười
Chắc sẽ lợi ích vô lượng chúng
Do đó tất cả các chúng hội
Đều được an trụ thắng Bồ-đề.
Biết chúng Tha hóa tin sâu rồi
Nên Phật mới hiện tướng cười mỉm
Tất cả tùy thuận Như Lai giáo
Vì cầu Bồ-đề tu diệu hạnh.
Quan sát thế pháp, lìa các tướng
Như thấy sóng năng chẳng chân thật
Người ngu thấy đó cho là nước
Muốn cầu Bồ-đề chớ đồng họ.
Chấp tướng ham thích cảnh phàm phu
Vô trí thường sợ nơi vô tướng
Người ngu chấp tướng bỏ chánh lộ
Lìa tướng thì được diệu Bồ-đề.
Vọng tướng nghĩ lường pháp hư ngụy

Theo pháp phân biệt liền bị trói
Người trí thấy tướng thấy đều không
Được Đà-la-ni thượng tịch diệt.
Phàm phu chấp tướng trụ ác tâm
Họ đều vô trí đọa sáu đường
Luân hồi bức bách bị nhiều khổ
Đều vì ngu si chấp tướng vậy.
Chúng sinh trước tướng thấy các ám
Phật và Bồ-đề cùng Bồ-tát
Người trí lìa tướng thấy Không rồi
Hay được Bồ-đề đại Vô thượng.
Những kẻ chấp tướng tăng phiền não
Hay quán vô tướng trừ kết sử
Nói là kết sử tức là tướng
Quán kết vô tướng liền dứt trừ.
Nếu người cầu đạo mà phân biệt
Phân biệt nơi đạo là chướng ngại.
Người trí dù là hành nơi dục
Dục ấy tức là vô tướng hành
Các pháp vô thể chẳng nắm bắt
Phân biệt các pháp nói là Không.
Nếu lìa phân biệt được vô tướng
Đó là Bồ-đề không gì khác.
Nghe Đức Thiện Thệ nói lời này
Đại chúng trừ nghi được vô úy
Cúi thọ lấy pháp Mâu-ni nói
Như người đầu đội hoa chiêm-bạc.
Chúng trời Tha hóa được vô úy
Thiết cúng dường Phật đồ tối tôn
Cũng biết các pháp cảnh giới Phật
Sẽ làm Đại Đạo Sư cõi đời.

M